U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Tomáše Langáška, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera, JUDr. Miloslava Výborného a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: politická strana **Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska)** se sídlem Senovážné nám. 24, Praha 1, proti odpůrci: **Ministerstvo vnitra** se sídlem Náměstí Hrdinů 3, Praha 4, v řízení o návrhu na zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 4. 4. 2014, č. j. MV-37406-7/VS-2014, o škrtnutí kandidáta č. 8 ing. arch. Jana Bárty z kandidátní listiny navrhovatele, a na „uložení povinnosti odpůrce registrovat kandidátku této politické strany včetně kandidáta č. 8 ing. arch. Jana Bárty“,

takto:

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V písemném návrhu doručeném Nejvyššímu správnímu soudu poštovní přepravou dne 10. 4. 2014 navrhovatel napadá shora označené rozhodnutí Ministerstva vnitra („odpůrce“), kterým byl z jeho kandidátní listiny pro volby do Evropského parlamentu, konaných ve dnech 23. a 24. 5. 2014, škrtnut kandidát č. 8 ing. arch. Jan Bárta. Důvodem škrtnutí tohoto kandidáta byla skutečnost, že u něj nebyl přiložen doklad o státním občanství, nýbrž toliko „*Poskytnutí údajů z informačního systému evidence obyvatel*“, vyhotoveného Městským úřadem Černošice. Proto odpůrce navrhovatele vyzval k odstranění této závady, a to do 3. 4. 2014, a poučil jej, jakými doklady lze státní občanství ČR doložit. Navrhovatel však ve stanovené lhůtě vytknutou závadu neodstranil a proto byl jmenovaný kandidát z kandidátní listiny této politické strany škrtnut [§ 23 odst. 2 písm. c) zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o volbách do EP“)].

Podle ustanovení § 56 zákona o volbách do EP [p]*roti rozhodnutí o odmítnutí kandidátní listiny, rozhodnutí o škrtnutí kandidáta na kandidátní listině a proti rozhodnutí o registraci kandidátní listiny se může politická strana, politické hnutí nebo koalice, které podaly kandidátní listinu, a u škrtnutí kandidáta i tento kandidát do 2 dnů od doručení rozhodnutí domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu*. Podle ustanovení § 23 odst. 4 stejného zákona platí, že *Ministerstvo vnitra neprodleně vyhotoví rozhodnutí o registraci, o*

odmítnutí kandidátní listiny nebo o škrtnutí kandidáta na kandidátní listině a zašle je tomu, kdo je proti tomuto rozhodnutí oprávněn domáhat se ochrany u soudu (§ 56); současně rozhodnutí zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup, vyvěsí ho na úřední desce Ministerstva vnitra v budově, v níž sídlí Státní volební komise, a vyznačí na něm den vyvěšení. Za doručené se rozhodnutí považuje třetím dnem ode dne jeho vyvěšení.

V nyní projednávaném případě z obsahu spisu plyne, že napadené rozhodnutí o škrtnutí kandidáta ing. arch. Jana Bárty bylo vydáno dne 4. 4. 2014 a stejného dne bylo vyvěšeno na úřední desce. To znamená, že fikce doručení nastala dne 7. 4. 2014. Ve lhůtě do 2 dnů od tohoto doručení se proto navrhovatel mohl domáhat ochrany u soudu, tedy do 9. 4. 2014. Návrh sice byl k poštovní přepravě podán již dne 8. 4. 2014, jak plyne z razítka na přiložené obálce, nicméně Nejvyššímu správnímu soudu byl doručen teprve dne 10. 4. 2014, tedy až po uplynutí zákonné lhůty k podání návrhu. Podle ustanovení § 67 odst. 2, 3 zákona o volbách do EP totiž platí, že [l]*hůty určené podle hodin končí uplynutím hodiny, která se svým označením shoduje s hodinou, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Lhůta určená podle dnů je zachována, je-li poslední den lhůty učiněn úkon u příslušného orgánu, a to nejpozději do 16.00 hodin*. Je tak zřejmé, že předmětná lhůta k podání návrhu by byla zachována jen tehdy, byl-li by návrh učiněn přímo u Nejvyššího správního soudu nejpozději dne 9. 4. 2014 do 16.00 hodin, což se však nestalo. Přitom podle odst. 4 stejného zákonného ustanovení platí, že [l]*hůty nelze prodloužit ani prominout jejich zmeškání*.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podaný návrh jako opožděný odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

Podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2014

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu